ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—82
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1452
ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ 1956
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΡΩΣΣΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΕΔΕΙΞΑΝ ἀμοιβαίαν ἐπιθυμίαν βελτιώσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν

Ἡ Σοβιετική Ἕνωσις θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσφυγήν μας διὰ τὸ Κυπριακὸν εἰς τὸν ΟΗΕ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΑΒΕΡΩΦ ΚΑΙ ΣΕΠΙΛΩΦ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἀνεπισήμων συνομιλιῶν μεταξὺ τοῦ κ. Σεπίλωφ καὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐγένοντο χθὲς ἀνακοινώσεις ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἀβέρωφ καὶ Σεπίλωφ.

Ἀμφότεραι αἱ ἀνακοινώσεις εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι περίπου αἱ αὐταί. Ἄλλως τε πρὶν δοθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα εἶχον τεθῆ ὑπὸ ἀμοιβαίαν ἔγκρισιν.

Τὴν 1.30' μ. μ. ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι κατὰ τὰς διεξαχθείσας συνομιλίας ἐξητάσθη ἰδίως ἡ κατάστασις εἰς ἣν εὑρίσκονται αἱ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν καὶ ἡ δυνατότης ἀναπτύξεως αὐτῶν.

«Ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀβέρωφ, διεδηλώθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς παραμένουσα πιστὴ εἰς τὰς ὑφισταμένας Συμμαχίας της, ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς νὰ βελτιώσῃ τὰς μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως σχέσεις της.

»Ἀνεπτύχθη ἐπίσης πλήρως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως τὸ Κυπριακὸν καὶ ἰδιαιτέρως τὸ περὶ αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ αἴτημα, ὡς τοῦτο προβάλλεται ἤδη ἐνώπιον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

»Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ χώρας Συμμάχους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, διεπιστώθη ὅτι αὗται προωθοῦνται προϊόντος τοῦ χρόνου. Ἀπὸ Ἑλληνικῆς ὅμως πλευρᾶς ἀνεπτύχθησαν τὰ ὑπάρχοντα θέματα καὶ αἱ ὑφιστάμεναι δυσχέρειαι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καλῶν σχέσεων μέ τινας τῶν βορείων γειτόνων.

»Διεπιστώθη ἐξ ἄλλου ἑκατέρωθεν ἡ ἐπιθυμία ἀναπτύξεως τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς διευρύνσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

»Δεδομένου ὅτι πλεῖστοι ἀντικείμενικοὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες εὐ σεῦν τὴν τοιαύτην διεύρυνσιν, διεδηλώθη ἑκατέρωθεν ἐλπὶς ὅτι αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως.

»Ἐν τέλει ὁ κ. Σεπίλωφ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπισκεφθοῦν τὴν Μόσχαν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Δ ἀπιστωθείσης κατ' ἀρχὴν ἀνταποκρίσεως εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην, συνεφωνήθη ὅπως ἡ ἐπίσημος ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως πρόσκλησις ἀποσταλῇ ὅταν προπαρασκευασθοῦν αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι θὰ καταστήσουν τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην πλέον ἐποικοδομητικήν.

»Αἱ συνομιλίαι διεξήχθησαν ἐντὸς ἀτμοσφαίρας ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ εἰλικρινῶν ἑκατέρωθεν διαθέσεων».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων δηλώσεων, ὁ κ. Ἀβέρωφ παρεκλήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς διάφορα ἐρωτήματα, ἀλλ, ἀπέφυγε νὰ πράξῃ τοῦτο, δηλώσας ὅτι αἱ ἐγγραφαι ἀνακοινώσεις του εἶναι ἀρκετὰ σαφεῖς.

Ἐρωτηθεὶς συγκεκριμένως ποῖαι εἶναι αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι τίθενται ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Μόσχαν ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς καθορίσῃ δημοσίᾳ, εἶναι ὅμως καὶ πολιτικῆς καὶ ἄλλης φύσεως.

«Πάντως εἶπε, θὰ προπαρασκευασθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ».

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἐτέθη τὸ βορειοηπειρωτικὸν ἠρνήθη ν' ἀπαντήσῃ.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Σεπίλωφ

Ὀλίγον μετὰ τὴν δῆν ἀπογευματινὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Σεπίλωφ, ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους πρὸς τοὺς ὁποίους προέβη εἰς τὰ κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Ἔφθασα εἰς Ἀθήνας διὰ μίαν βραχεῖαν ἀνεπίσημον ἐπίσκεψιν διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ προσωπικὰς ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἰθυνόντων λειτουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ ἀνταλλάξω μετ' αὐτῶν γνώμας ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τὰς χώρας ἡμῶν ζητημάτων. Σκοπὸς τοῦ ταξειδίου μου ἦτο ἐπίσης ἡ ἐπιθυμία νὰ γνωρίσω καλύτερον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἀνέγραψε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος πολλὰς ἐξαιρέτους σελίδας καὶ ἐδημιούργησε ἀπαράμιλλα μνημεῖα πολιτισμοῦ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

Κάθε Σοβιετικὸς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας μαθαίνει τὴν ἱστορίαν τοῦ προικισμένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, αἱ φιλελεύθεραι καὶ δημοκρατικαὶ παραδόσεις τοῦ ὁποίου ἀνέρχονται εἰς τὸ βάθος τῶν αἰώνων τῆς ἱστορίας, μελετᾷ τὰς ἐξαιρετικὰς δημιουργίας αὐτοῦ, καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀγάπην καὶ φιλίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ὁ Σοβιετικὸς λαὸς ἐκτιμᾷ πολὺ τὴν φιλίαν πολλῶν αἰώνων ἡ ὁποία συνδέει τοὺς λαούς μας καὶ ἡ ἐνταῦθα παραμονή μου, μοῦ ἐπέτρεψε νὰ βεβαιωθῶ ὅτι αἱ αἰώνιαι αὗται παραδόσεις φιλίας ζοῦν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν στερεὰν βάσιν διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν χωρῶν μας. Εἴχομεν μακρᾶς, εἰλικρινεῖς καὶ νομίζω γονίμους συνομιλίας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ.

Αἱ συνομιλίαι διεξήχθησαν εἰς ἀτμόσφαιραν ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ εἰλικρινοῦς διαθέσεως ἑκατέρωθεν. Ὑψίσταται βεβαίως διαφορὰ ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ μερικῶν διεθνῶν προβλημάτων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καλῶν σχέσεων πρέπει νὰ ἐκκινῇ κανεὶς ὄχι ἐξ ἐκείνου τὸ ὁποῖον μᾶς χωρίζει.

Αἱ προσπάθειαι τῶν κρατικῶν παραγόντων ὀφείλουν νὰ τείνουν πρὸς τὴν πλήρη χρησιμοποίησιν παντὸς κοινοῦ τὸ ὁποῖον ἑνώνει τοὺς λαούς μας καὶ ὑπηρετεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐνισχύσεως τῆς εἰρήνης.

Αἱ ἀμοιβαῖαι ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων ἔδειξαν ὅτι μεταξὺ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναπτύξεως φιλικῶν σχέσεων καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας. Ἀκριβῶς τοῦτο λίθον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἀποτελεῖ ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις Κρατῶν μὲ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα, ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς χαλαρώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἰς τὰς σχέσεις της μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὅπως καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰς ἀκλονήτους ἀρχὰς τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, τῆς μὴ ἐπιθέσεως, τῆς πλήρους ἰσοτιμίας τῶν Κρατῶν καὶ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ἀλλήλων. Θεωροῦμεν ἀναφαίρετον δικαίωμα ἑκάστου λαοῦ νὰ εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸ κοινωνικὸν πολιτικὸν καθεστώς τὸ ὁποῖον κρίνει περισσότερον κατάλληλον διὰ τὸν ἑαυτόν του.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἐχθρικῶς διακείμενοι πρὸς τὴν Σοβιετοελληνικὴν φιλίαν, ἐκ προθέσεως διαδίδουν ἐπινοήματα περὶ κάποιας ἀπειλῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκ Βορρᾶ. Τὰ ἐπινοήματα αὐτὰ ἔχουν σκοπὸν νὰ σπείρουν τὴν καχυποψίαν καὶ δυσπιστίαν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν βορείων γειτόνων της καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ὑφεσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως.

Ὅλα αὐτὰ πλήρως ἀκταρρίπτονται ὑπὸ τῶν παγκοίνως γνωστῶν γεγονότων τῆς φιλειρηνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τῆς συνεποῦς κατευθυντηρίου γραμμῆς της πρὸς τὴν μείωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως.

Αἱ ἐπινοήσεις αὗται καταρρίπτονται ἐπίσης ὑπὸ τῶν εἰς ὅλους γνωστῶν γεγονότων ὅτι οἱ βόρειοι γείτονες τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἄλλα εἰρηνόφιλα Κράτη, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐξωτερικῆς των πολιτικῆς καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς φιλειρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς μὴ ἀναμίξεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων χωρῶν.

Ὀφείλομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ εἴπωμεν ὅτι τελευταίως ἐπῆλθε ὡρισμένη βελτίωσις εἰς τὰς σχέσεις Ἑλλάδος μετὰ τῶν Βορείων γειτόνων της. Ἐὰν ἡ ἀτμόσφαιρα δυσπιστίας ἀναποφεύκτως ὁδηγῇ πρὸς τεραστίαν αὔξησιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἡ ἀποκατάστασις ἀλληλοκατανοήσεως, ἐμπιστοσύνης καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν λαῶν, τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίον τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν».

Περαιτέρω ἐτόνισεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις προτείνει πρὸς ὅλας τὰς χώρας νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ λαοὶ ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίον τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι ὑπὲρ τῆς διὰ παντὸς μέσου ἀναπτύξεως τῶν οἰκονομικῶν μέτρων καὶ τῆς διευρύνσεως τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ τῶν χωρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς πλήρους ἰσοτιμίας καὶ ἀμοιβαίας ὠφελείας.

«Εἶναι ἀνάγκη, εἶπε, νὰ λεχθῇ ὅτι ἡμεῖς μέχρι σήμερον εἰς μικρὸν μόνον βαθμὸν ἐχρησιμοποιήσαμεν τὰς εὐνοϊκὰς δυνατότητας διευρύνσεως οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἑλλάδος, καθ' ἣν στιγμὴν τοιαύτη διεύρυνσις θ' ἀνταποκρίνετο τόσον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὅσον καὶ πρὸς τὰ βασικὰ συμφέροντα τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας—τῆς βιομηχανίας τῆ,—τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς.

Τοῦτο θὰ ἠδύναντο νὰ αἰσθανθοῦν ἐμφανῶς οἱ Ἕλληνες ἐργάται, οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ καπνοῦ, τῆς ἀμπέλου καὶ οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι. Κατὰ τὴν πορείαν τῶν συνομιλιῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ τῶν ἐπὶ Κατοχῆς ἀγοραπωλησιῶν

Μὲ βάσιν τὴν σχέσιν τῆς λίρας ὄχι πρὸς τὴν δραχμήν, ἀλλὰ τὴν ἀγοράν

ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΟΙΚΙΩΝ ΕΙΣ... ΔΥΟ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτ. ὑπηρεσία). Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη πρότασις Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπαναφέρεται εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ θέμα τῶν Κατοχικῶν ἀγοραπωλησιῶν ἀκινήτων καὶ εἰδικῶς ἐπιδιώκεται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, κατὰ νέαν ρύθμισιν τῶν διενέξεων, ὄχι ἡ διαφορὰ τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας, ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τὸν σχετικὸν νόμον, ἀλλὰ ἡ διαφορὰ ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς χρυσῆς λίρας.

Προτείνοντες βουλευταὶ εἰ ναι ὁ πρώην πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Γόντικας, ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς Ἠλείας κ. Θ. Γκουτζουρῆς, ὁ βουλευτὴς Ἠλείας τῆς ΕΠΕΚ κ. Β. Φιλοσοφόπουλος, ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δικηοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος, οἱ κ.κ. Κουτσοπέταλος, Τζανετάκης, Καθρῆς, Γκλῆνος, Σπάντζας κ.ἄ. Οὗτοι ὑποστηρίζουν ὅτι ὑπάρχει τεραστία διαφορὰ μεταξὺ τῆς σχέσεως τῆς λίρας εἰς δραχμὰς κατὰ διαφόρους περιόδους τῆς κατοχῆς καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τῆς σχέσεως τῆς λίρας εἰς τρόφιμα καὶ γενικῶς εἰς ἀγοραστικὴν ἀξίαν. Ἑπομένως, ὁ ἀγοραστὴς ἀκινήτου ἐπιστραφέντος ἔλαβε μὲν τὸ ἀντίτιμον τῶν λιρῶν εἰς δραχμάς, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε σήμερον τὴν τότε ἀγοραστικὴν ἀξίαν τῆς λίρας, διότι ὁ Νόμος ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν σχέσιν τῆς λίρας καὶ δραχμῆ. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρεται ὅτι οἰκία πωληθεῖσα τὴν 13ην Νοεμβρίου 1941 ἀντὶ κατοχικῶν δραχμῶν 2 400.000 ἀντιστοιχουσῶν εἰς χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας 76 60 ἐπεστράφη εἰς τὸν πωλητήν, ἀντὶ τιμήματος δραχμῶν 17.196.700 παλαιᾶς ἐκδόσεως. Πλὴν ὅμως, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν 2.400.000 κατοχικῶν δραχμῶν ὁ πωλήσας ἐπὶ κατοχῆς ἠγόραζε τὴν 13)11)1941, ὅτε ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαίου κατ' ὀκᾶν ἀνήρχετο εἰς δραχμὰ, 180, ὀκάδας 13.335 διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. 17.196 700 τῆς 12)6)1951 ὅτε ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου ὁ λαμβάνων τὸ ποσὸν τοῦτο κατοχικὸς ἀγοραστὴς ἠγόραζε ὀκάδας 1.326, ἤτοι τὸ 1)10 τῆς ποσότητος, ἣν διὰ τοῦ κατοχικοῦ τιμήματος ἠγόρασεν ἐπὶ κατοχῆς ὁ πωλητής.

Διὰ τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου ζητεῖται νὰ καταβληθῇ ἀπὸ τοῦ; ἀποκτήσαντας ἐκ νέου τὰ ἐπὶ κατοχῆς πωληθέντα ἀκίνητα διαφορὰ εἰς τοῦ; χαρακτηρισθέντας ὡς μικροαγορασιάς, βάσει τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῆς χρυσῆς λίρας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀρχικῆς πωλήσεως ἐν σχέσει μὲ τὸν χρόνον ἀκυρώσεως τῆς πωλήσεως.

Ὁ καθορισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας Ἀγγλίας κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους θὰ πρέπει νὰ γίνῃ διὰ κοινῆ. ἀποφάσεως ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνη; μετὰ προηγουμένη γνωμοδότησιν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τὴν ἀγοραστικὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ τοῦ; τιμαρίθμους Τραπεζῶν.

Ἐντὸς τριμήνου, δυναμένου νὰ παραταθῇ εἰς ἑξάμηνον, θὰ πρέπει νὰ ἀσκηθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν κατοχικῶν ἀγορασιῶν.

Ἐπίσης διὰ τῆς προτάσεως νόμου ἐπιδιώκεται νὰ ρυθμισθοῦν κατ' ἄλλον τρόπον αἱ περιπτώσεις ἀκινήτων τὰ ὁποῖα ἐπωλήθησαν διαδεχικῶς καὶ ἠκυρώθη ἡ ἀγορά, ἐνῷ διὰ τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν εἶχε συσταθῇ προίξ.

Ὡς γνωστόν, ὁ Νόμος 1323 τοῦ 1949, ὁ ὁποῖος ἠκύρωσε τὰς κατοχικὰς ἀγοραπωλησίας, ἔδωσε διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τὴν δικονομικὴν εὐχέρειαν νὰ στραφῇ ὁ ἀρχικὸς πωλητὴς ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ τελευταίου ἀγοραστοῦ. Ἂν ὅμως ὡς τοιοῦτος νοεῖται ὁ τελευταῖος «κατοχικὸς» ἀγοραστής, ὑφισταμένου καὶ τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς διὰ διαφορὰν τυχὸν τιμήματος κατὰ τῶν ἐνδιαμέσων ἀγοραστῶν, οὐδεμία ἀδικία καὶ ἀνατροπὴ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου θὰ ὑφίστατο.

Ἀλλά, ἡ διάταξις αὕτη ἠρμηνεύθη ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων ὅτι διὰ τῶν λέξεων «ἀγοραστὴ,» δὲν νοεῖται ὁ τελευταῖος κατοχικὸς ἀγοραστὴς ἀλλ' ὁ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου κύριος τοῦ πωληθέντος, ἔστω καὶ ἂν ἐγένετο τοιοῦτος μετὰ τὴν κατοχὴν καὶ πρὸ τῆς 114)46 Συντακτικῆς πράξεως ὡς, ἐπίσης ἔστω καὶ ἂν ἐγένετο τοιοῦτος οὐχὶ λόγῳ ἀγορᾶς, ἀλλὰ λόγῳ προικός.

Διὰ τοῦ σχεδίου νόμου ζητεῖται ὅπως ὁ καταστὰς κύριος τοῦ ἀκινήτου μετὰ τὴν κατοχὴν καὶ πρὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 114)46 συντακτικῆς πράξεως, ὁ ζημιωθεὶς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ Α. Ν, 1323)49 ὡ, καὶ ὁ τελευταῖος κατοχικὸς προικολήπτης ἢ δωροδόχος δικαιοῦται νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ εἰς βάρος του ὠφεληθέντος κατοχικοῦ πωλητοῦ, αἰτούμενος τὴν καταβολὴν παρ' αὐτοῦ συμπληρωματικοῦ τιμήματος.

Ὁ οὕτως ἐναγόμενος κατοχικὸς πωλητὴς θὰ δικαιοῦται ἀντὶ τούτου καὶ εἰς ἀπόσβεσιν τῆς ἐντεῦθεν ἐνοχῆς του νὰ ζητήσῃ νὰ καταστῇ ὁ ὡς ἄνω δικαιοῦχος, κύριος τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀκινήτου, δημιουργουμένου δικαιώματος συγκυριότητος κατ' ἰσομοιρίαν.

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκὴς ἡ χορηγουμένη πίστωσις διὰ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν 111

Τί πρέπει νὰ ἀξιώσῃ ἡ πόλις μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΜΠΕΙΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Πάτραις Λαμπειέων ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις:

«Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πάτραις Λαμπειέων, παρακολουθῶν ἀγρύπνως ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τριακονταπενταετίαν πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ κίνησιν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τῆς πολυθρυλήτου καταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Τριπόλεως, κατόπιν δὲ τῆς ἐσχάτως χορηγηθείσης ἀσημάντου πιστώσεως, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ὅπως ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ φλέγον καὶ ἐπίμαχον τοῦτο ζήτημα, ἡ σπουδαιότης τοῦ ὁποίου κατεδείχθη πληρέστατα τόσον ἐκ τοῦ διενεργηθέντος δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος, ὅσον καὶ τοῦ ἐκδηλωθέντος θερμοῦ ἐνδιαφέροντος παρὰ τῶν διαφόρων παραγόντων τῆς Πόλεως διὰ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος, ὅτι τοιούτου εἴδους μικροπιστώσεις χορηγηθεῖσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι διετίθεντο κατὰ κανόνα πρὸς ἐξυπηρέτησιν καθαρῶς κομματικῶν σκοπῶν καὶ οὐ ἔποτε διὰ τὴν ὁδὸν 111, ὅπερ πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ μὲ τὴν δοθεῖσαν πίστωσιν, ἐφόσον τελικῶς δὲν ματαιωθῇ αὕτη, καθίστανται ἐξ ἄλλου λίαν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, δεδομένου ὅτι διὰ τὴν τελικὴν της ἀποπεράτωσιν θὰ ἀπαιτηθοῦν δαπάναι τοὐλάχιστον τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται ὅπως ἀπορριφθῇ ἀμέσως ἄνευ δισταγμῶν καὶ ἀντιρρήσεων ἡ ἐξευτελιστικὴ οὐδὲ πίστωσις τῶν 400 χιλιάδων δραχμῶν, ὡ, ἀποτελοῦσα ἐμπαιγμόν, ταπεινώσιν καὶ στάκτην στὰ μάτια τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος καὶ τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως. Ἀντιθέτως δὲ νὰ ἀπαιτηθῇ ἀντιόνως ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων χορήγησις πιστώσεως τοὐλάχιστον δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῶν ἔργασιῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπολοίπων ἡμικατασκευασμένων τμημάτων τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως Γεφύρι Καρπέτα μέχρι τῆς ἑνωτικῆς γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Δάρα — Τριπόλεως καὶ δὴ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πρὸ τῶν φθινοπωρινῶν βροχῶν.

Ὑπενθυμίζομεν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Πόλεως, ὅτι, ὅταν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐτύγχανεν ὁ ἤδη πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, ὅστις διαρκῶς ἐσκόρπιζεν ἀφειδῶς ὑποσχέσεις καὶ μόνον ὑποσχέσεις ἀπραγματοποιήτους διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς 111, ἐνῷ παραλλήλως κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον ἐξεβραχίζοντο τὰ ἔργα τῆς Ἀνδριτσαίνης διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ 72 χιλιομέτρων πρὸς Πύργον καὶ ἀφ' ἑτέρου κατεσπαταλῶντο δεκάδες ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν διαπλάτυνσιν καὶ ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως—Ἀλαγκαβίων—Πύργου, ἐὰν ἐξευρίσκοντο ἐν τούτοις τὰ ἀπαιτούμενα μικρὰ σχετικῶς ποσὰ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Τριπόλεως, 35 περίπου χιλιομέτρων.

Ἀποτελεῖ ἀράγε μυστήριον ἡ περίεργος αὕτη ἀδιαφορία τοῦ Καραμανλῆ διὰ τὴν 111; Ἴσως ναί καὶ ἴσως ὄχι. Οὐχ ἧττον θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἡ κυριωτέρα πηγὴ τῆς ἀντιδράσεως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδιαφορίαν αὐτῆς ταύτης τῆς Πόλεως τῆς ὁποίας οἱ κυριώτεροι παράγοντες δὲ, εἶχον μέχρι τινὸς κατανοήσει ἐπαρκῶς τὴν χρησιμότητα καὶ σπουδαιότητα τῆς μεγάλης αὐτῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Πατρῶν.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅθεν ὅτι θὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ταχύτερον τὸ σπουδαῖον αὐτὸ Ἔργον».

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΛΑΜΠΕΙΕΩΝ

Εἰς τὰς ταραχὰς τοῦ Πόζναν πολλοὶ στρατιῶται ἔβαλλον ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας

ΠΑΡΕΔΩΣΑΝ ΟΠΛΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τῶν «Τάϊμς» μεταδίδει ἀπὸ τὸ Πόζναν τῆς Πολωνίας, ὅτι κατὰ τὰς σημειωθείσας ἐκεῖ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ταραχὰς πολλοὶ στρατιῶται ἐστράφησαν κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἡ ὁποία οὐδεμιᾶς ἀπολαύει δημοτικότητος. Τὰ περισσότερα τῶν ὁπλ